

СТОМАНОБЕТОН 2011 ЕООД

Свищов 5250, ул. Отец Паусий № 7

* Тел.: 0631/60 307, 60 308

* Факс: 0631/ 60 315

* E mail : stomanobeton2011@gmail.com

СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА на „СТОМАНОБЕТОН 2011“ЕООД

Счетоводната политика на „Стоманобетон 2011“ ЕООД е разработена въз основа и при съблюдаване изискванията на Закона за счетоводството и Националните стандарти за финансово отчитане на малки и средни предприятия. С тази счетоводна политика се цели изготвяните финансови отчети да представят достоверно резултатите и финансовото състояние на дружеството, да отразяват икономическата същност на събитията, както и да дадат информация, която е неутрална и безпристрастна, предпазлива и пълна във всички съществени аспекти.

ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ

Счетоводството на предприятието се осъществява в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството при съобразяване със следните основни счетоводни принципи, регламентирани в чл. 4, ал. 1 от Закона за счетоводството:

1. текущо начисляване - приходите и разходите, произтичащи от сделки и събития, се начисляват към момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти и се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят;
2. действащо предприятие - приема се, че предприятието е действащо и ще остане такова в предвидимо бъдеще; предприятието няма нито намерение, нито необходимост да ликвидира или значително да намали обема на своята дейност - в противен случай при изготвянето на финансовите отчети следва да се приложи ликвидационна или друга подобна счетоводна база;
3. предпазливост - оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводното третиране на стопанските операции с цел получаване на действителен финансов резултат;
4. съпоставимост между приходите и разходите - разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, да се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите да се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване;
5. предимство на съдържанието пред формата - сделките и събитията се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма;
6. запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период - постигане съпоставимост на счетоводните данни и показатели през различните отчетни периоди;
7. независимост на отделните отчетни периоди и стойностна връзка между начален и краен баланс - всеки отчетен период се третира счетоводно сам за себе си независимо от обективната му връзка с предходния и със следващия отчетен период, като данните на финансовия отчет в началото на текущия отчетен период трябва да съвпадат с данните в края на предходния отчетен период.

Промени във възприетата счетоводна политика се допускат поради промени в закон, счетоводните стандарти; ако е преценено, че промяната ще доведе до по-подходящо представяне на събитията или сделките във финансовите отчети на предприятието.

В предприятието не се третира като промяна на счетоводната политика:

1. Приемането на счетоводна политика за събития и сделки, които се различават по същество от случилите се преди това събития или сделки;
2. Приемането на нова счетоводна политика за събития и сделки, които не са се случвали преди това или са били незначителни.

Предприятието осъществява счетоводството си на основата на документалната обоснованост на стопанските операции и факти, като спазва изискванията за съставянето на документите съгласно действащото законодателство – чл. 4, ал. 3, чл. 7 - 11 от Закона за счетоводството.

Текущото счетоводно отчитане се организира по утвърден от ръководството на предприятието Индивидуален сметкоплан.

СОБСТВЕН КАПИТАЛ

Собственият капитал на дружеството обхваща основния капитал, създадените резерви и финансовите резултати. Основният капитал се определя от номиналната стойност на дяловете. Капиталовите резерви включват резерви създадени съгласно нормативен акт или с решение на собствениците, съответстващо на дружествения договор, както и резерви от последващи оценки на активи. Собствените капиталови инструменти, които са придобити повторно (обратно изкупени акции, обезсилени дялове), се приспадат от собствения капитал. Дружеството не признава печалба или загуба от покупката, продажбата, емитирането или обезсилването на собствените си капиталови инструменти.

ОТЧИТАНЕ НА ДЪЛГОТРАЙНИ МАТЕРИАЛНИ АКТИВИ

Придобиване, оценка след първоначално признаване и отписването на ДМА

Предприятието признава един актив и го отчита като дълготраен материален актив, когато отговаря на следните критерии:

- има натурално-веществена форма;
- използва се за производството и/или доставката/продажбата на активи или услуги, за отдаване под наем, за административни или за други цели;
- очаква се да бъде използван повече от един отчетен период;
- е със стойност при придобиването му не по-малка от 700,00лв.
- стойността на актива може да бъде надеждно изчислена
- предприятието очаква да получи икономически изгоди, свързани с актива.

Дълготрайни материални активи, които се състоят от разграничими съставни части, отговарящи поотделно на критериите за дълготраен материален актив и тези съставни части имат различни полезни срокове или по различен начин осигуряват икономическа изгода за предприятието, което налага да се използват различни методи и норми на амортизация, се третираат като самостоятелни активи.

Всеки ДМА, който се признава като актив, първоначално се оценява по цена на придобиване:

- а) По цената на придобиване - покупната цена (включително митата и невъзстановимите данъци), всички преки разходи и първоначалната приблизителна оценка на разходите за демонтаж и преместване на актива и възстановяване на обекта, на който е разположен, задължението, за което предприятието поема при придобиването на актива.
- б) Себестойност - когато са създадени в предприятието (направените разходи за материали, директно вложен труд и съответната пропорционална част от непреките производствени разходи).
- в) Справедлива стойност - когато са получени в резултат на безвъзмездна сделка.
- г) По оценка, приета от съда и от ОС на дружеството плюс всички преки разходи - когато са получени в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон.
- д) По справедливата стойност на получения актив - при замяна или частична замяна срещу несходен дълготраен материален актив или други активи.
- е) По балансова стойност на отдадения актив - при замяна на подобен актив, който има сходна употреба в същата сфера на стопанската дейност и сходна справедлива стойност.

Разходи, които не се включват в първоначалната оценка на дълготрайните материални активи:

- административни и други общи разходи, освен ако не са пряко свързани с придобиването или привеждането на актива в работно състояние;
- разходите за пуск и други подобни предпроизводствени разходи;
- разходите за обучение на персонала за работа с актива, те се отразяват като разходи за квалификация на персонала;
- началните оперативни загуби понесени от предприятието преди активът да достигне планираната производителност;
- лихвите, свързани с придобиването на ДМА при условията на разсрочено плащане.

С последващите разходи, свързани с отделен материален дълготраен актив, се коригира балансовата стойност на актива, когато е вероятно предприятието да има икономическа изгода над тази от първоначално оценената стандартна ефективност на съществуващия актив. Всички други последващи разходи предприятието признава за разход в периода, през който са направени.

След първоначално признаване предприятието избира модела на цената на придобиване като своя счетоводна политика и прилага тази политика към цял клас ДМА.

Модел цена на придобиване

Всеки материален актив, който се признава като дълготраен актив, се оценява по цена на придобиване, намалена с натрупаните амортизации и натрупаните загуби от обезценка, в случай че има такива.

Земите не се амортизират.

Амортизациите се изчисляват на база на линейния метод за срока на полезния живот на актива, както следва:

Сгради – 25 години

Машини, съоръжения и оборудване – 3 години

Транспортни средства – 10 години

Стопански инвентар – 6.67 години

Временното извеждане от употреба на дълготрайните материални активи (консервиране) се прилага по отношение на активи, които не се ползват в дейността на предприятието за период, не по-кратък от 12 (дванадесет) месеца. За периода на консервация на активите не се начислява амортизация.

ДМА се отписват при освобождаване от тях или когато не се очакват бъдещи икономически изгоди. Печалбите или загубите се включват в отчета за доходите, когато активът бъде отписан. Предприятието не отписва дълготрайни материални активи, когато се извеждат временно от употреба - за ремонтване, за подобрения, за консервиране и т.н.

В края на всяка финансова година се извършва преглед на остатъчните стойности, полезния живот и прилаганите методи на амортизация на активите и последните се променят в бъдещи периоди, ако е уместно.

Амортизации

Амортизируем актив е дълготраен актив, за който се очаква да бъде използван през повече от един отчетен период, има ограничен срок на годност, държи се от предприятието за извличане на стопански изгоди.

Амортизируемите ДМА и ДНА се амортизират по линеен метод за периода на тяхната годност.

При определяне на срока на годност се има предвид предполагаемото физическо износване (производствен капацитет, гаранционен срок, условията, при които ще се използва активът) и предполагаемото морално остаряване (вероятност за поява на икономически по-изгоден актив, промяна в пазарното търсене). При инвентаризирането на активите се извършва и анализ на полезния срок на годност и ако очакванията се различават значително, полезният срок на годност следва да се коригира.

За всеки актив или група активи се разработва и утвърждава амортизационен план. Въз основа на индивидуалните амортизационни планове се съставя годишен обобщен амортизационен план на всички амортизируеми активи на предприятието. Амортизацията започва от месеца, следващ месеца на въвеждане в експлоатация на актива. Амортизирането се преустановява от месеца, следващ месеца, през който активът е изваден от употреба. Начислената амортизация се отчита като разход и като коректив за срока на ползване на амортизируемия актив. Не се начисляват амортизации на земите, произведенията на изкуството, паметници на културата, активите в процес на придобиване, както и на напълно амортизираните активи.

ОТЧИТАНЕ НА ДЪЛГОТРАЙНИ НЕМАТЕРИАЛНИ АКТИВИ

Предприятието признава един актив и го отчита като дълготраен нематериален актив, когато отговаря на следните критерии:

- разграничим ресурс, без физическа субстанция, контролиран от предприятието в резултат на минали събития;
- се очаква да бъде използван повече от един отчетен период;
- е със стойност при придобиването му не по-малка от 700,00лв.
- стойността на актива може надеждно да бъде изчислена и
- предприятието очаква да получи икономически изгоди, свързани с актива.

Нематериални активи, които се състоят от разграничими съставни части, отговарящи поотделно на критериите за нематериален актив, могат да бъдат разделени на своите съставни части и всяка част да се третира като самостоятелен актив.

Първоначално всеки дълготраен нематериален актив се оценява, както следва.

а) Външносъздадени (закупени) – по цена на придобиване, покупната цена (включително митата и невъзстановимите данъци) и всички преки разходи.

б) Първоначалната оценка на създаден в предприятието нематериален актив - сборът от разходите, извършени от момента, в който нематериалният актив за пръв път е постигнал критериите за признаване:

- техническа изпълнимост на завършването на нематериалния актив, така че той да бъде на разположение за използване или продажба;
- намерението си да го завърши и да го използва или продаде;
- как нематериалния актив ще генерира бъдещи икономически изгоди;
- наличието на ресурси за завършване на актива/проекта;
- способността за надеждно определяне на разходите, свързани с нематериалния актив по време на неговото разработване.

в) Първоначалната оценка на нематериален актив, получен в резултат на безвъзмездна сделка, се определя по справедливата му стойност.

г) Първоначалната оценка на нематериален актив, получен в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон, се определя по стойността му, приета от съда и от ОС на дружеството.

д) По справедливата стойност на получения актив – при замяна или частична замяна срещу несходен дълготраен материален актив или други активи;

е) Първоначалната оценка на нематериален актив, придобит и признат в бизнес комбинация е неговата справедлива стойност в деня на придобиването.

Разходи, които не се включват в първоначалната оценка на дълготрайните нематериални активи:

- административни и други общи разходи, освен ако не са пряко свързани с придобиването или привеждането на актива в работно състояние;
- първоначалните оперативни загуби, като например такива направени по време на създаването на търсене на продукцията на актива
- разходите за обучение на персонала за работа с актива, те се отразяват като разходи за квалификация на персонала;
- лихвите, свързани с придобиването на ДМА при условията на разсрочено плащане.

Предприятието признава разходите за нематериален дълготраен актив като разход в момента, в който са направени, освен ако:

- формират част от стойността на нематериален актив, който отговаря на критериите за признаване; или
- обектът е придобит в бизнес комбинация и не може да бъде признат като нематериален актив (в този случай, тези разходи формират част от сумата, отнасяща се до репутацията).

Предприятието оценява дали полезният живот на нематериален актив е определен или неопределен. Нематериалните активи с ограничен полезен живот се амортизират за срока на полезния им живот и се тестват за обезценка, когато съществуват индикации, че стойността им е обезценена. Нематериални активи с неопределен полезен живот не се амортизират. Полезният живот на нематериален актив с неограничен полезен живот се преглежда в края на всеки отчетен период, за да се определи дали оценката на актива като такъв с неограничен срок на полезен живот продължава да бъде поддържана. След първоначално признаване предприятието избира модела на цената на придобиване като своя счетоводна политика и прилага тази политика към цял клас ДНА.

Модел цена на придобиване

Всеки нематериален актив, който се признава като дълготраен актив, се оценява по цена на придобиване, намалена с натрупаните амортизации и натрупаните загуби от обезценка, в случай че има такива.

Сумата на преоценъчния резерв се прехвърля в неразмделена печалба при освобождаването на актива.

Разходите, свързани с поддръжката на нематериални активи, се капитализират само когато се увеличава бъдещата икономическа изгода от актива. Всички останали разходи се признават, като разход в печалби и загуби в момента на тяхното възникване.

Временното извеждане от употреба на дълготрайните нематериални активи (консервиране) се прилага по отношение на активи, които не се ползват в дейността на предприятието за период не по-кратък от 12 (дванадесет) месеца. За периода на консервация на активите не се начислява амортизация.

ДНА се отписват при освобождаване от тях или когато не се очакват бъдещи икономически изгоди. Печалбите или загубите се включват в отчета за доходите, когато активът бъде отписан. Предприятието не отписва дълготрайни нематериални активи, когато се извеждат временно от употреба - за подобрения, за консервиране и т.н.

В края на всяка финансова година се извършва преглед на остатъчните стойности, полезния живот и прилаганите методи на амортизация на активите и последните се променят в бъдещи периоди, ако е уместно.

ИНВЕСТИЦИОННИ ИМОТИ

Амортизируем актив е дълготраен актив, за който се очаква да бъде използван през повече от един отчетен период, има ограничен срок на годност, държи се от предприятието за извличане на стопански изгоди.

а) Амортизируемите ДМА и ДНА се амортизират по линеен метод за периода на тяхната годност.

Предприятието отчита като инвестиционни имоти имотите, държани по скоро за получаване на приходи от наем или за увеличение на стойността на капитала на предприятието, или и за двете, но не с цел продажба в обичайната дейност, използване за производство или доставка на стоки и услуги или за административни цели. Инвестиционен имот се признава, когато е вероятно бъдещите икономически изгоди, приписвани на инвестиционния имот, да се получат от предприятието и цената на придобиване на инвестиционния имот може да бъде оценена достоверно.

Инвестиционният имот се оценява първоначално по:

- при покупка: по неговата цена на придобиване. Разходите по сделката се включват в първоначалната оценка.
- инвестиционен имот, построен по стопански начин, се признава по цена на придобиване към датата, когато строителството или разработването е завършено.
- при прехвърлянето на друг вид имот в инвестиционен имот - стойността, равна на балансовата стойност на имота, по която се е отчитал до момента.
- когато инвестиционният имот е получен в резултат на безвъзмездна сделка - по справедлива стойност.
- инвестиционен имот, получен в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон, се отчита по стойността му, приета от съда и ОС на дружеството.

Разходи, които не се включват в първоначалната оценка на инвестиционни имоти са:

- първоначални разходи (освен ако те са необходими, за да приведат имота в работното му състояние, предвидено от ръководството),
- първоначалните оперативни загуби, понесени преди инвестиционният имот да достигне планираното ниво на заетост, или
- необичайно големи количества бракуван материал, труд или други ресурси в строителството или разработването на имота.

Последващите разходи по инвестиционни имоти се капитализират, когато водят до увеличаване на очакваните икономически изгоди спрямо първоначално предвидените.
Всички други последващи разходи се признават за разход в периода, през който са направени.

Предприятието избира или модела на справедливата стойност, или модела на цената на придобиване като своя счетоводна политика и прилага тази политика към всеки един от своите инвестиционни имоти.

Предприятият определя модела на цената на придобиване.

Модел цена на придобиване - инвестиционните имоти се оценяват по цена на придобиване, намалена с натрупаните амортизации и /или натрупаните загуби от обезценка, в случай че има такива. Земята не се амортизира. Амортизациите се начисляват на амортизируемите инвестиционни имоти на база на линейния метод за срока на полезния живот на актива.

ИНВЕСТИЦИИ

В дъщерни предприятия, съвместно контролирани предприятия и асоциирани предприятия

Под дялово участие (инвестиция) в предприятие се разбира вложените парични средства и/или парични еквиваленти и/или придобити чрез замяна дялове/акции от основния капитал на друго предприятие.

В зависимост от притежавания дял в капитала на предприятията и упражнявания контрол, инвестициите се разделят както следва:

- инвестиции в дъщерни предприятия – инвестиции, при които предприятието майка притежава пряко или косвено: повече от половината от капитала на дъщерно предприятие; или повече от половината от гласовете в управителното тяло; или притежава половината или по-малко от половината от гласовете, но е овластено да управлява финансовата и оперативна политика на предприятието по силата на уставни споразумения, да назначава и освобождава повече от половината от членовете на управителното тяло или по друг начин да упражнява контрол върху дейността на предприятието.
- инвестиции в смесени предприятия - инвестициите, при които предприятието пряко или косвено упражнява съвместен контрол с друг или други притежатели на дялове, когато не е налице придобиваща страна, упражняваща контрол върху предприятието (контролът е равнопоставен).
- инвестиции в асоциирани предприятия – инвестиции, при които инвеститорът упражнява значително влияние, но което не представлява нито дъщерно предприятие, нито съвместно предприятие на инвеститора. Значително влияние е налице ако инвеститорът има право на участие при вземането на решения, свързани с финансовата и оперативната политика на предприятието, т.е. участва при вземането на решения, но не е налице контрол върху финансовата и оперативната политика. В тези предприятия инвеститорът притежава 20 или повече процента от гласовете/дяловете и има право на участие при вземане на решения в управлението, освен когато съществуват недвусмислени доказателства за противното.

При придобиване на дялове в дъщерни, асоциирани и смесени предприятия, инвестицията се записва по цена на придобиване, включваща всички преки разходи, които могат да се припишат във връзка със сделката по придобиването.

Всяко разпределение на печалбата, след датата на придобиване се отчита като финансов приход, доколкото касае разпределение на печалби, възникнали след датата на придобиване на дела. Полученият дял от разпределение на печалби от минали отчетни периоди (преди датата на придобиване) се отразява като намаление (възвръщаемост) на инвестицията.

Положителната репутация се амортизира на систематична база по време на полезния ѝ живот. Амортизацията за всеки период се признава за разход на придобиващото предприятие.

ФИНАНСОВИ АКТИВИ

Първоначално признаване и оценяване

Предприятието класифицира финансовите активи в зависимост от целта на придобиване, както следва:

- финансови активи, отчитани по справедлива стойност в печалбата или загубата;
- заеми и вземания;
- инвестиции, държани до падеж;
- финансови активи на разположение за продажба; или
- деривативи, конструирани като хеджиращи инструменти в ефективен хедж, както това е по-уместно.

Предприятието определя класификацията на своите финансови активи при първоначалното им признаване.

Всички финансови активи първоначално се признават по справедлива стойност, плюс, в случай на инвестиции, които не се отчитат по справедлива стойност в печалбата или загубата, разходите по сделката, които се отнасят пряко към придобиването на финансовия актив.

Покупките или продажби на финансови активи, чиито условия изискват доставка на активите през период от време, установен обикновено с нормативна разпоредба или действаща практика на съответния пазар (редовни покупки), се признават на датата на търгуване (сделката), т.е. на датата, на която предприятието се е ангажирало да купи или продаде актива.

Финансовите активи на предприятието включват парични средства и краткосрочни депозити, търговски и други вземания, вземания по заеми и други вземания, котирувани и некотирувани финансови инструменти и деривативни финансови инструменти.

Последващо оценяване

Последващото оценяване на финансови активи зависи от тяхната класификация, както следва:

След първоначалното им признаване финансовите активи се оценяват по справедлива стойност, която не се коригира с очакваните разходи по продажбата или друг вид освобождавания на финансовите активи, когато са класифицирани като:

- финансови активи, държани за търгуване;
- финансови активи, обявени за продажба.

След първоначалното им признаване финансовите активи се отчитат по амортизирана стойност с помощта на метода на ефективната лихва, когато са класифицирани като:

- инвестиции, държани до настъпване на падеж;
- заеми и вземания, предоставени от предприятието и недържани за търгуване, които имат фиксиран падеж.
- заеми и вземания, възникнали първоначално в предприятието, които нямат фиксиран падеж се отчитат по себестойност.

Обезценка

Към всяка отчетна дата предприятието прави преценка дали съществуват обективни доказателства, че даден финансов актив или група от финансови активи може да е обезценена. Обезценката на финансовите активи, отчитани по справедлива стойност и класифицирани като финансови активи, държани за търгуване, се отчита като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.

Обезценката на финансовите активи, отчитани по справедлива стойност и класифицирани като финансови активи, обявени за продажба се отчита като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи или увеличение или намаление на резерв от преценка за финансови инструменти.

Обезценката на финансовите активи, класифицирани като кредити и вземания, възникнали първоначално в предприятието и държани за търгуване, се отчита като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.

Обезценката на финансовите активи, отчитани по амортизируема стойност, се отчита като финансов разход.

Отписване

Финансов актив (или, когато е приложимо, част от финансов актив или част от група от сходни финансови активи) се отписва, когато:

- договорните права върху паричните потоци от финансовия актив са изтекли;
- договорните права за получаване на парични потоци от финансовия актив са прехвърлени или

Дружеството е поело задължението да плати напълно получените парични потоци без съществена забава към трета страна чрез споразумение за прехвърляне, при което:

(а) Компанията е прехвърлила в значителна степен всички рискове и ползи от собствеността върху финансовия актив; или

(б) Компанията нито е прехвърлила, нито е запазила в значителна степен всички рискове и ползи от собствеността върху финансовия актив, но не е запазила контрола върху него.

ФИНАНСОВИ ПАСИВИ

Първоначално признаване и оценяване

Финансовите пасиви се класифицират като такива по справедлива стойност в печалбата или загубата, или като деривативи, определени като хеджирови инструменти в ефективен хедж, както е уместно. Компанията определя класификацията на финансовите си пасиви при първоначалното признаване.

Първоначално всички финансови пасиви се признават по справедлива стойност, а в случая на заеми и привлечени средства, плюс пряко свързаните разходи по сделката.

Финансовите пасиви на предприятието включват търговски и други задължения, заеми и привлечени средства, договори за финансови гаранции и деривативни финансови инструменти.

Последващо оценяване

Оценяването на финансовите пасиви зависи от тяхната класификация както следва:

Финансови пасиви, държани за търгуване – по справедлива стойност.

Финансови пасиви, държани до настъпване на падеж и възникналите първоначално в предприятието – по амортизируема стойност.

Отписване

Финансов пасив се отписва, когато задължението бъде погасено или прекратено, или изтече.

Компенсирание на финансови инструменти

Финансовите активи и финансовите пасиви се компенсират в отчета за финансовото състояние (баланс), ако понастоящем съществува приложимо правно основание за компенсиране на признатите суми и е налице намерение за уреждане на нетна основа (или за едновременно реализиране на активите и уреждане на пасивите).

ОТЧИТАНЕ НА МАТЕРИАЛНИ ЗАПАСИ

Предприятието признава като материални запаси закупените и предназначените за продажба стоки, включително стоките, закупени от търговци на дребно и предназначени за продажба. Материалните запаси обхващат също така и напълно завършената продукция или незавършено производство, което е в процес на производство в предприятието, включват и материали и запаси, предназначени да се използват в процеса на производство.

При закупуване стоково – материалните запаси първоначално се записват по цена на придобиване, която включва цената на придобиване и всички разходи по доставката: транспортни разходи, мита и митнически такси,

невъзстановими данъци, товаро-разтоварни разходи. Произведената в предприятието продукция се записва по нейната себестойност.

Предприятието не включва в себестойността на МЗ следните разходи (признават се за разход за периода на възникване):

- наднормативните количества бракувани материали, вложеният за тях труд или други производствени разходи;
- складови разходи, освен в случаите, когато те са необходими за производствен процес, предхождащ следващ производствен етап;
- административни разходи, несвързани с производството;
- разходи за продажби;
- административни разходи, които не са свързани с довеждането на материалните запаси до сегашното им местоположение и състояние
- валутно-курсови разлики, свързани пряко с доставката на МЗ, фактурирани в чуждестранна валута;
- разходи за лихви, когато МЗ са закупени при условията на разсрочено плащане.

Материалните запаси се оценяват по по-ниската от себестойността и нетната реализируема стойност.

Нетната реализируема стойност е предполагаемата продажна цена в нормалния ход на стопанската дейност минус приблизително оценените разходи за завършване на производствения цикъл и тези, които са необходими за осъществяване на продажбата.

Дружеството изписва СМЗ при тяхното потребление чрез прилагане на метода на средно-претеглена стойност. Отчетният период по отношение изчисляването и прилагането на метода на оценка е след всяко постъпление.

За всеки следващ отчетен период се прави нова оценка на нетната реализируема стойност. Ако са налице условия за увеличаване на стойността, то тя се възстановява (увеличава) до стойността преди намалението/намаленията на съответния СМЗ. Такова възстановяване до стойността на СМЗ преди намалението се отчита като приход.

Всички материални запаси, които са приети на отговорно пазене или за производство на ишлеме, се завеждат по задбалансови сметки.

ЕФЕКТИ ОТ ПРОМЕНИ НА ВАЛУТНИ КУРСОВЕ

Дружеството е определило за отчетна и функционална валута български лев (BGN).

Сделките в чуждестранна валута (с изключение на тези за покупка и продажба на валута) се вписват в левове при първоначалното им счетоводно отразяване, като към сумата в чуждестранна валута се прилага централният курс на БНБ към датата на сделката. Закупената валута се оценява по курса на придобиване, а продадената се отсчетоводява по курса на продажбата.

Курсови разлики се отчитат:

- при промяна на валутния курс към края на месеца спрямо този, по който са били счетоводно отразени;
- при прилагане на заключителния курс на БНБ за нуждите на Годишния финансов отчет спрямо този, по който са били счетоводно отразени;
- при валутни постъпления за уреждане на вземания курсова разлика възниква от левовата равностойност, по която се води вземането и фиксинга БНБ в деня на постъпление на валутата по сметката;
- при погасяване на валутни задължения курсова разлика възниква при различие на левовата равностойност на една валутна единица между активните и пасивните сметки.

Курсовите разлики се признават като текущ приход и разход през периода, през който възникват.

ПРИХОДИ

Приход е общата сума на получените или подлежащи на получаване икономически изгоди в процеса на независимата икономическа дейност на дружеството.

Приходите се отчитат като: нетни приходи от продажби (от продажба на продукция, стоки, услуги); други приходи (в т.ч. приходи от финансиране); приходи от участия в дъщерни, асоциирани и смесени предприятия; приходи от други инвестиции и заеми, признати като нетекущ актив; други лихви и финансови приходи.

Признаване на приходи

Приходите в предприятието се признават:

- когато е вероятно дружеството да има икономическа изгода, свързана със сделката;
- когато сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена;
- когато направените разходи (или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделката) са надеждно измерени (или ще бъде възможно да се измерят);
- приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи.

Приходите от продажби на продукция и стоки се признават, когато са изпълнени едновременно следните условия:

- на купувача са прехвърлени значителни рискове и изгоди, свързани със собствеността на продукцията и стоките;
- дружеството не е запазило участие в управлението или ефективен контрол върху продаваните продукция и стоки;
- сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена;
- дружеството има икономическа изгода, свързана със сделката по продажбата;

- направените разходи или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделката могат надеждно да бъдат изчислени

Приходите се оценяват по справедливата стойност на полученото възнаграждение, като се изключат отстъпки, работи и други данъци върху продажбите или мита.

Преди да бъде признат приход, следните специфични критерии за признаване трябва също да бъдат удовлетворени:

- Продажба на продукция – приходите от продажби на продукция и материали се признават, когато същественият риск и ползи от собствеността върху стоките са прехвърлени на купувача, което обичайно става в момента на тяхната доставка.
- Предоставяне на услуги – приходите от предоставяне на услуги се признават на база на етапа на завършеност на услугата. Етапът на завършеност на сделката се определя на база на съотношение на направените до момента разходи към общо изчислените разходи по сделката
- Приходи от лихви – за всички финансови инструменти, оценени по амортизирана цена на придобиване, и лихвоносни финансови активи, класифицирани като такива на разположение за продажба, приходите от или разходите за лихви се отчитат като се използва ефективният лихвен процент. Приходите от лихви се включват във финансовите приходи в отчета за доходите.
- Дивиденди – приходите от дивиденди се признават, когато се установи правото на предприятието да получи плащането, т.е. към датата на вземане на решение за разпределение на дивиденди.
- Приходи от наеми – приходите от наеми в резултат на оперативен лизинг се отчитат счетоводно на база линейния метод за целия срок на лизинговия договор.

При установен излишък на активи, приходът се признава през периода на установяването му.

За глоби, неустойки и лихви в полза на предприятието, приходът се признава съгласно клаузите на договора. За глоби, неустойки и лихви, присъдени със съдебно решение, приходът се признава в деня на издаване на съдебното решение.

РАЗХОДИ

Дружеството отчита разходите за дейността по икономически елементи и след това отнася по функционално предназначение с цел формиране размера на разходите по направления и дейности.

Разходи се признават, когато възникне намаление на бъдещите икономически изгоди, свързани с намаление на актив или увеличение на пасив, което може да бъде оценено надеждно.

Признаването на разходите за текущия период се извършва тогава, когато се начисляват съответстващите им приходи.

Разход се признава незабавно в отчета за приходи и разходи, когато разходът не създава бъдеща икономическа изгода или когато и до степеня, до която бъдещата икономическа изгода не отговаря на изискванията или не престане да отговаря на изискванията за признаване на актив в баланса.

Разходите се отчитат на принципа на текущото начисляване. Оценяват се по справедлива стойност на платеното или предстоящо за плащане.

ОТЧИТАНЕ НА ДАРЕНИЯ И ФИНАНСИРАНИЯ

Предприятието отчита като финансиране безвъзмездни средства, предоставени от държавата, включително непарични дарения по справедлива стойност, когато има приемлива гаранция, че:

(а) предприятието ще изпълни условията, свързани с тях; (б) помощта ще се получи..

Финансиранията се признават за приход в текущия период, както следва:

- за дарения, обвързани с амортизируеми активи – пропорционално на начислените амортизации за съответния период на активите, придобити в резултат на дарението
- за дарения, обвързани с неамортизируеми активи – през периодите, през които са отразени разходите за изпълнение на условието по дарението.

Безвъзмездни средства, предоставени от държавата, които подлежат на получаване като компенсация за разходи или загуби, които вече са понесени, или за целите на предоставяне на незабавна финансова подкрепа за предприятието без бъдещи свързани разходи, се признават като приход за периода, в който те станат вземане.

Безвъзмездните средства, предоставени от държавата под формата на непарични активи, се оценяват по справедлива стойност.

Опростените данъци се отразяват като приходи за периода, в който е направено опрощаването, когато те текущо са били отразени като разход за дейността.

Опростените данъци от печалбата се отчитат в увеличение на неразпределената печалба или в намаление на непокритата загуба.

Опростените заеми без условия се отчитат като текущи приходи.

Опростените заеми при определени условия се отчитат като финансиране.

ОТЧИТАНЕ НА ДАНЪЦИ ОТ ПЕЧАЛБАТА

Текущ данък върху доходите

Текущите данъчни активи и пасиви за текущия и предходни периоди се признават по сумата, която се очаква да бъде възстановена от или платена на данъчните власти. При изчисление на текущите данъци се прилагат данъчните ставки и данъчните закони, които са в сила или са в значителна степен приети към отчетната дата.

Текущите данъци върху доходите, свързани със статии, признати директно в собствения капитал, се признават в собствения капитал, а не в отчета за доходите. Ръководството периодично оценява позициите в данъчните

декларации по отношение на ситуации, в които приложимите данъчни разпоредби са предмет на тълкуване и заделя провизии, когато това е уместно.

Задължението на дружеството за данъци от печалбата за текущия и предходни данъчни периоди се признава като задължение към бюджета (общините) до размера, до който не е погасено от дружеството.

Превишението на платените данъци от печалбата за текущия и предходни периоди, над дължимите се отразява като актив (данък за възстановяване).

Текущите данъчни разходи се включват в разходите за данъци за съответния период, като се намалява счетоводната печалба или се увеличава счетоводната загуба.

Отсрочен данък върху доходите

Отсрочените данъци се признават по балансовия метод за всички временни разлики към датата на баланса, които възникват между данъчната основа на активите и пасивите и техните балансови стойности за целите на финансовото отчитане.

Отсрочени данъчни пасиви се признават за всички облагаеми временни разлики:

- освен до степента, до която отсроченият данъчен пасив възниква от първоначално признаване на репутация или от първоначално признаване на актив или пасив от дадена сделка, която не е бизнес комбинация и не влияе нито върху счетоводната печалба, нито върху данъчната печалба или загуба към момента на извършване на сделката;
- за облагаеми временни разлики, свързани с инвестиции в дъщерни дружества, асоциирани предприятия и участия в съвместни предприятия, освен до степента, до която дружеството е в състояние да контролира времето на обратното проявление на временната разлика и съществува вероятност временната разлика да не се прояви обратно в предвидимо бъдеще.

Активи по отсрочени данъци се признават за всички намаляеми временни разлики, пренесени неизползвани данъчни кредити и неизползвани данъчни загуби до степента, до която е вероятно да е налице облагаема печалба, срещу която да бъдат използвани намаляемите временни разлики, пренесените неизползвани данъчни кредити и неизползваните данъчни загуби, освен ако отсроченият данъчен актив възниква от първоначално признаване на актив или пасив от дадена сделка, която не е бизнес комбинация и не влияе нито върху счетоводната печалба, нито върху данъчната печалба или загуба към момента на извършване на сделката.

За намаляеми временни разлики, свързани с инвестиции в дъщерни дружества, асоциирани предприятия и участия в съвместни предприятия, отсрочен данъчен актив се признава единствено до степента, до която има вероятност временната разлика да се прояви обратно в обозримо бъдеще и да бъде реализирана облагаема печалба, срещу която да се оползотвори временната разлика.

Компанията извършва преглед на балансовата стойност на отсрочените данъчни активи към всяка отчетна дата и я намалява до степента, до която вече не е вероятно да бъде реализирана достатъчна облагаема печалба, която да позволява целия или част от отсрочения данъчен актив да бъде възстановен. Непризнатите отсрочени данъчни активи се преразглеждат към всяка отчетна дата и се признават до степента, до която е станало вероятно да бъде реализирана бъдеща облагаема печалба, която да позволи отсроченият данъчен актив да бъде възстановен.

Отсрочените данъчни активи и пасиви се оценяват по данъчните ставки, които се очаква да бъдат в сила за периода, в който активът се реализира или пасивът се урежда, въз основа на данъчните ставки (и данъчни закони), действащи или влезли в сила в значителна степен, към отчетната дата.

Отсрочените данъци, свързани със статии, признати извън печалбата или загубата, се признават във връзка със заляганата в тях сделка в друг всеобхватен доход или директно в собствения капитал.

Компанията компенсира отсрочени данъчни активи и пасиви само тогава, когато има законово право да приспада текущи данъчни активи срещу текущи данъчни пасиви и отсрочените данъчни активи и пасиви се отнасят до данъци върху дохода, наложени от един и същ данъчен орган за едно и също данъчнозадължено лице.

ОБЕЗЦЕНКА НА НЕФИНАНСОВИ АКТИВИ

Предприятието отчита своите активи по по-ниската от балансовата им стойност и тяхната възстановима стойност (ако балансовата стойност надвишава стойността, която може да бъде възстановена при използване на актива или при продажба). Когато балансовата стойност превишава възстановимата стойност, активът се счита за обезценен и предприятието признава загуба от обезценка, която се отчита като текущ разход за дейността.

Обезценка на активите в предприятието се извършва веднъж в края на отчетния период. При определяне на необходимостта от обезценка на даден актив дружеството прилага принципа за същественост.

Предприятието преценява към всяка дата на изготвяне на отчет за финансовото състояние дали съществуват индикации, че загуба от обезценка на актив (различен от репутация), призната в предходни години, може вече да не съществува или пък да е намаляла.

Загуба от обезценка, призната по отношение на репутацията, не се възстановява в последващ период.

Възстановяването на загуба от обезценка на актив (различен от репутация) се отчита в печалби или загуби, освен ако активът се отчита по преоценена стойност. Обратно възстановената загуба от обезценка на преоценен актив се признава в друг всеобхватен доход и намалява преоценения резерв за този актив.

Предприятието разпределя загубата от обезценка в намаление на балансовата стойност на активите, принадлежащи към единицата (групата единици), генериращи парични потоци, в следния ред:

- върху репутацията, отнасяща се до единицата (групата единици), генерираща парични потоци; и
- след това, върху останалите активи от единицата (групата единици), генерираща парични потоци, пропорционално на балансовата стойност на всеки актив в единицата (групата единици).

Загубата от обезценка на репутация не подлежи на възстановяване в бъдещи периоди.

ПРОВИЗИИ, УСЛОВНИ АКТИВИ И УСЛОВНИ ПАСИВИ

Провизия се признава в баланса като пасив и като разход, когато предприятието има *настоящо задължение (правно или конструктивно)* в резултат от минали събития, за погасяването на което има вероятност да е необходим поток ресурси, съдържащ икономически ползи и задължението може да бъде надеждно оценено.

Сумата на признатата провизия е най-добрата приблизителна оценка на разходите, необходими за покриване на настоящото задължение към края на отчетния период. Оценките на резултата и финансовия ефект се определят по преценка на ръководството на предприятието, като се вземат предвид и миналият опит с подобни операции, и в някои случаи - докладите на независими експерти. Вземите предвид обстоятелства включват всички допълнителни обстоятелства от събитията след края на отчетния период.

Когато ефектът от времените разлики в стойността на парите е съществен, провизиите се дисконтират като се използва текуща норма на дисконтиране преди данъци, която отразява, когато е уместно, специфичните за задължението рискове. Когато се използва дисконтиране, увеличението на провизията в резултат на изминалото време, се представя като финансов разход. Предприятието преразглежда провизиите към края на всеки отчетен период ги преизчислява с цел да се отрази най-добрата текуща оценка.

Условни активи и пасиви не се признават като активи и пасиви в отчета, само се оповестяват в приложенията.

Условни пасиви не се признават като пасиви, защото все още не е потвърдено дали предприятието има налично задължение, което би могло да доведе до необходимост от поток ресурси или настоящите задължения не отговарят на критериите за признаване на провизия (тъй като не е вероятно да е необходим поток от ресурси или сумата на задължението не може да бъде надеждно оценена). Условните пасиви се оценяват текущо, за да се определи дали се е появила вероятна необходимост от изходящ поток ресурси, съдържащ икономически ползи, респективно необходимост от начисляване на провизия.

Условни активи не се признават като актив. Условните активи се оценяват текущо, за да се осигури правилно представяне на тяхното развитие във финансовите отчети. Ако постъпването на потока икономически ползи е станало практически сигурно, тогава активът и свързаните с него приходи се признават във финансовия отчет за периода, през който е настъпила промяната. Ако постъпването на поток икономически ползи е станало вероятно, предприятието го оповестява като условен актив.

ФИНАНСОВИ ПРИХОДИ И ФИНАНСОВИ РАЗХОДИ

Финансовите приходи включват приходи от лихви по инвестирани средства (включително финансови активи на разположение за продажба), приходи от дивиденди, печалба от продажба на налични за продажба финансови активи, промени в справедливата стойност на финансови активи, отчитани по справедлива стойност, в печалба или загуба, печалба от операции в чуждестранна валута и печалби от хеджирови инструменти, признати като печалби и загуби. Приход от лихви се признава в момента на начисляването му по метода на ефективната лихва. Приход от дивиденди се признава на датата, на която е установено правото на Дружеството да получи плащането, която в случая на котиран/търгуем ценни книги е датата, след която акциите стават без право на получаване на последния дивидент.

Финансовите разходи включват разходи за лихви по заеми, разходи в резултат на увеличение на задължението в следствие на приближаване с един период на датата, определена за реализиране за провизии, дивиденди по преференциални акции, класифицирани като пасиви, промени в справедливата стойност на финансови активи, отчитани по справедлива стойност, в печалби и загуби, обезценка на финансови активи и загуби от хеджирови инструменти, които се признават в печалби и загуби. Разходите по заеми, пряко свързани с придобиването, изграждането или производството на актив, който по необходимост отнема значителен период от време, за да се подготви за предназначението си или за продажбата си, се капитализират като част от цената на придобиване на съответния актив. Разходи по заеми, които не могат да се отнесат пряко към придобиването, строителството или производството на отговарящ на условията актив, се признават в печалби и загуби като се използва методът на ефективния лихвен процент.

ДОХОДИ НА ПЕРСОНАЛА

В предприятието са реализират и начисляват суми за доходи на персонала по видове, както следва :

Краткосрочни доходи на персонала - онези доходи на персонала, които стават напълно изискуеми в рамките на 12 месеца след края на периода, в който персоналът е положил труд за тях. Краткосрочните доходи на персонала се оценяват на недисконтирана база и са отчетени като разход, когато свързаните с тях услуги са предоставени. Предприятието признава като задължение недисконтираната сума на оценените разходи по платен годишен отпуск, очаквани да бъдат платени в съответствие с българското законодателство.

Предприятието признава като задължение недисконтираната сума на оценените разходи по платен годишен отпуск, очаквани да бъдат заплатени на служителите в замяна на труда им за изминалия отчетен период.

Доходи при напускане - доходи при прекратяване на трудовото или служебното правоотношение преди нормалния срок за пенсиониране.

Доходи след напускане на работа - доходи на персонала, които са платими след приключване на трудовото или служебното правоотношение: пенсии, медицинско обслужване и други доходи. Дружеството е задължено да изплати две или шест brutни заплати на своите служители при пенсиониране в зависимост от прослуженото време. Ако служителът е работил при същия работодател през последните 10 години на трудовия си стаж, той трябва да получи 6 brutни месечни заплати, а ако е работил по-малко от 10 години при същия работодател - 2 brutни работни заплати. Планът за доходите на персонала при пенсиониране не е финансиран.

Предприятието определя своите задължения за изплащане на доходи на персонала при пенсиониране като използва актюерски метод на оценка. Актюерските печалби или загуби се признават като приход или разход, когато нетните кумулативни непризнати печалби или загуби в края на предходната година са превишили 10% от настоящата стойност на задължението.

Разходите за минал трудов стаж се признават на линейна база за средния срок, докато доходите станат безусловно придобити. До степента, до която доходите станат безусловно придобити, незабавно след въвеждане или промени в плана за доходи при пенсиониране, дружеството признава разход за минал трудов стаж.

Задължението за доходи на персонала при пенсиониране се състои от настоящата стойност на задължението за изплащане на такъв доход, намалено с непризнатите разходи за минал трудов стаж.

ЛИЗИНГИ

Предприятието класифицира даден лизингов договор като финансов лизинг, ако с него всички рискове и изгоди от собствеността върху актива по същество се прехвърлят. Даден лизингов договор се класифицира като оперативен лизинг, ако с него всички рискове и изгоди от собствеността върху актива по същество не се прехвърлят.

Дружеството като лизингополучател

Финансовите лизинги, които прехвърлят към предприятието в значителна степен всички рискове и ползи, свързани със собствеността върху наетия актив, се капитализират в началото на лизинга по справедливата стойност на наетото имущество или, ако е по-ниска, по сегашната стойност на минималните лизингови плащания. Лизинговите плащания се разпределят между финансовите разходи и намалението на задължението по лизинга така, че да се получи постоянен лихвен процент върху оставащото салдо на задължението. Финансовите разходи се признават директно в отчета за доходите.

Активите, придобити при условията на финансов лизинг, се амортизират за срока на полезния живот на актива. Лизинговите плащания по договори за оперативен лизинг се признават като разход в отчета за доходите на база линейния метод за срока на лизинговия договор. Активите по оперативни лизинги не се признават в баланса на предприятието.

Дружеството като лизингодател

Лизингови договори, за които предприятието прехвърля в значителна степен всички рискове и изгоди, свързани със собствеността върху актива, се класифицират като финансов лизинг. В началото на лизинговия договор като вземане се отчита определената в договора обща сума на наемните плащания. Разликата между общата сума на договорените наемни плащания и справедливата цена на отдадения актив се отразява като финансов приход за бъдещи периоди, който се признава в текущия период, пропорционално на относителния дял на подлежащите на получаване суми по договора за периода в общата сума на договорените наемни плащания.

Лизингови договори, при които предприятието запазва в значителна степен всички рискове и изгоди от собствеността върху наетия актив, се класифицират като оперативен лизинг. Първоначалните преки разходи, извършени от предприятието във връзка с договарянето и уреждането на оперативен лизинг, се прибавят към балансовата стойност на наетия актив и се признават като разход през целия срок на лизинговия договор на същата база както лизинговите приходи. Условните наеми се признават като приходи в периода, в който бъдат заработени.

ОТЧИТАНЕ КОРЕКЦИЯТА НА СЧЕТОВОДНИ ГРЕШКИ И ПРОМЕНИ В СЧЕТОВОДНАТА ПОЛИТИКА

Корекцията на счетоводни грешки, свързана с предходни периоди, се отчита през текущия период чрез увеличаване или намаляване на салдото на неразпределената печалба от минали години.

Предприятието променя счетоводната си политика, само когато това се изисква по закон, от счетоводни стандарти, или ако промяната ще доведе до по-подходящо представяне на събитията или сделките във финансовите отчети на предприятието. В предприятието не се третира като промяна на счетоводната политика

а) приемането на счетоводна политика за събития и сделки, които се различават по същество от случилите се преди това събития или сделки, и

б) приемането на нова счетоводна политика за събития и сделки, които не са се случвали преди това или са били незначителни.

Промяната в счетоводната политика се прилага с обратна сила. Всяка корекция в следствие на промяната се отразява като корекция на салдото на неразпределената печалба от минали години. Сравнителната информация се преизчислява. Разликата от преизчисляване на разходите за данъци в отчета за доходите за предходния период се посочва като корекция на неразпределената печалба (непокритата загуба).

Промяната в счетоводната политика се прилага без обратна сила, когато корекцията на салдото на неразпределената печалба от минали години не може да бъде надеждно определена.

СВЪРЗАНИ ЛИЦА

Предприятието класифицира взаимоотношенията с даден контрагент като взаимоотношение със свързано лице, когато:

- а) лицето директно или индиректно:
 - контролира или е контролирано, или е под общия контрол на предприятието;
 - има дял в предприятието, което му дава възможност да упражнява значително влияние над предприятието; или
 - упражнява общ контрол върху предприятието;
- б) лицето е асоциирано предприятие на предприятието;
- в) лицето е съвместно предприятие, в което предприятието е контролиращ съдружник;
- г) лицето е член на ключов ръководен персонал на предприятието или неговото предприятие майка;

- д) лицето е близък член на семейството на физическо лице, посочено в буква а) или г) по-горе;
- е) лицето е предприятие, което е контролирано, съвместно контролирано или значително повлияно от лицето, посочено в буква г) или д), или притежаващо значителни правомощия за гласуване в това предприятие (пряко или непряко);
- ж) фондът, организационното обединение или лицето представлява план за доходи след напускане на работа на служители на предприятието или на всяко свързано лице.

Предприятието осъществява сделки със свързани лица при пазарни условия - цената при сделки между свързани лица се определя в съпоставка с цената на сходни стоки, продадени на сходен икономически пазар на купувач, който не е свързан с купувача; този подход се прилага и при определяне на разходите за предоставяне на финансиране;

Данъчно третиране на сделките със свързани лица.

При класифицирането на даден контрагент като свързано лице за данъчни цели дружеството има предвид и разпоредбите на ЗКПО - § 1, т. 3 от ДОПК. За целите на данъчното облагане като свързани за предприятието лица се класифицират:

"Свързани лица" са:

- а) съпрузите, роднините по права линия, по съребрена - до трета степен включително; и роднините по сватовство - до втора степен включително;
- б) работодателят и работник;
- в) съдружниците;
- г) лицата, едното от които участва в управлението на другото или на негово дъщерно дружество;
- д) лицата, в чийто управителен или контролен орган участва едно и също юридическо или физическо лице, включително когато физическото лице представлява друго лице;
- е) дружество и лице, което притежава повече от 5 на сто от дяловете или акциите, издадени с право на глас в дружеството;
- ж) лицата, едното от които упражнява контрол спрямо другото;
- з) лицата, чиято дейност се контролира от трето лице или от негово дъщерно дружество;
- и) лицата, които съвместно контролират трето лице или негово дъщерно дружество;
- к) лицата, едното от които е търговски представител на другото;
- л) лицата, едното от които е направило дарение на другото;
- м) лицата, които участват пряко или косвено в управлението, контрола или капитала на друго лице или лица, поради което между тях могат да се уговорят условия, различни от обичайните.

Когато свързани лица осъществяват търговските и финансовите си взаимоотношения при условия, които оказват влияние върху размера на данъчната основа, отличаващи се от условията между несвързани лица, данъчната основа се определя и се облага с данък при условията, които биха възникнали за несвързани лица.

Отклонение от данъчно облагане

Когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. За отклонение от данъчно облагане се смята и:

1. значителното превишение на количествата на влаганите материали и суровини за производство и други производствени разходи над обичайните за извършваната от лицето дейност, когато превишението не се дължи на обективни причини;
2. договорите за заем за послужване или друго безвъзмездно предоставяне за ползване на материални или нематериални блага;
3. получаването или предоставянето на кредити с лихвен процент, отличаващ се от пазарната лихва към момента на сключване на сделката, включително в случаите на безлихвени заеми или друга временна безвъзмездна финансова помощ, както и опрощаването на кредити или изплащането за своя сметка на кредити, несвързани с дейността;
4. заплащането на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени.

Когато чрез привидна сделка се прикрива друга сделка, данъчното задължение се определя при условията на прикритата сделка.

При последваща промяна в ЗКПО предприятието спазва с предимство актуалните нормативни изисквания.

СЪБИТИЯ СЛЕД ДАТАТА НА БАЛАНСА

Предприятието определя състава на коригиращите събития -доказват условия, съществували към края на отчетния период, водят до корекции на сумите, признати във финансовите отчети, за да се отразят коригиращите събития, настъпили след края на отчетния период). Следните събития са коригиращи:

- решение след края на отчетния период на съдебно дело, което потвърждава, че предприятието вече е имало съществуващо задължение към края на отчетния период (предприятието коригира вече признатата провизия, свързана с това съдебно дело или признава нова провизия ако такава не е била начислена);
- получаване на информация след края на отчетния период, показваща, че даден актив е бил обезценен към края на отчетния период (при несъстоятелност на клиент, възникнала след края на отчетния период, продажбата на материални запаси след края на отчетния период по цени по-ниски от балансовата стойност);
- разкриване на измама или грешки, които показват, че финансовите отчети са неверни.

Некоригиращи събития - предприятието не коригира сумите, признати във финансовите отчети, а оповестява съществения събития настъпили след края на отчетния период. Следните събития са некоригиращи събития след края на отчетния период:

- намаляването на пазарната стойност на инвестициите между края на отчетния период и датата, на която финансовите отчети са утвърдени за издаване. Намаляването на пазарната стойност обикновено не се свързва със състоянието на инвестициите към края на отчетния период, но отразява обстоятелства, които са възникнали впоследствие.
 - значима бизнес комбинация след края на отчетния период;
 - оповестяване на план за преустановяване на дейността или важно реструктуриране;
 - важни покупки на активи, класифициране на активи като активи за продажба
- Нетекущи активи, държани за продажба, и преустановени дейности, освобождавания на активи или изземване на важни активи от правителството;
- разрушаване на важна производствена единица в резултат на пожар след края на отчетния период;
 - важни сделки с обикновени акции и сделки с потенциални обикновени акции след края на отчетния период (например такива, водещи до промяна в собствеността);
 - сключване на значими договори за кредити след края на отчетния период;
 - необичайно големи промени след края на отчетния период в цената на активите или валутните курсове;
 - промени в данъчните ставки или данъчните закони, приети или обявени след края на отчетния период, които имат съществен ефект върху текущите и отсрочените данъчни активи и пасиви
 - поемане на значителни ангажменти или условни пасиви, например чрез издаване на значителни гаранции;
 - започване на важен съдебен спор след края на отчетния период.

Предприятието не изготвя финансовите си отчети на основата на принципа за действащо предприятие, ако ръководството прецени след края на отчетния период, че възнамерява да го ликвидира или да преустанови дейността му, или че няма никаква друга реалистична алтернатива, освен да направи това.

ИНВЕНТАРИЗАЦИИ

Инвентаризация на активите и пасивите се извършва през всеки отчетен период с цел достоверното им представяне в годишния финансов отчет. Инвентаризацията се извършва по ред и начин, определени от органите на управление на предприятието.

Инвентаризация на дълготрайните активи и материалните запаси се извършва от назначена от ръководителя на дружеството комисия в присъствието на МОЛ. Инвентаризациите се извършват чрез фактическо преброяване и/или претегляне на стоково-материалните ценности и дълготрайните активи. Съставят се инвентаризационни описи.

Компенсация на липсите и излишъците се извършва само при наличие на причинно-следствена връзка между активите. Компенсацията се извършва само по количество. За липси по вина на МОЛ се съставя акт за начет, като МОЛ се начита по продажни цени. Установените липси (без вина на МОЛ) и излишъци се отчитат като текущ разход или приход през периода на тяхното установяване.

ФИНАНСОВИ ОТЧЕТИ

Годишният финансов отчет на предприятието се съставя към 31 декември на всяка календарна година. Изготвя се до 31 март на следващата година съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за счетоводството. Консолидираният финансов отчет се изготвя, само ако предприятието отговаря на критериите за задължителна консолидация съгласно чл. 37 от Закона за счетоводството. Годишният финансов отчет на предприятието подлежи на независим финансов одит, ако отговаря на критериите на чл. 38 от Закона за счетоводството. Годишният финансов отчет на предприятието се одобрява официално за публикуване от Едноличният собственик на капитала на дружеството до април на следващата година. Отчетът се заверява от регистриран одитор или специализирано одиторско предприятие до юни на следващата година.

Дружеството съставя и годишен доклад за дейността, който съдържа най-малко следната информация:

1. преглед, който представя вярно и честно развитието и резултатите от дейността на предприятието, както и неговото състояние, заедно с описание на основните рискове, пред които е изправено;
2. всички важни събития, които са настъпили след датата, към която е съставен годишният финансов отчет;
3. вероятното бъдещо развитие на предприятието;
4. действията в областта на научноизследователската и развойната дейност;
5. информацията, изисквана по реда на чл. 187д и 247 от Търговския закон;
6. наличието на клонове на предприятието;
7. използваните от предприятието финансови инструменти, а когато е съществено за оценяване на активите, пасивите, финансовото състояние и финансовият резултат, се оповестяват:
 - а) целите и политиката на предприятието по управление на финансовия риск, включително политиката му на хеджиране на всеки основен тип хеджирана позиция, за която се прилага отчитане на хеджирането, и
 - б) експозицията на предприятието по отношение на ценовия, кредитния и ликвидния риск и риска на паричния поток.

Предприятията, които изготвят и представят консолидирани финансови отчети, съставят и годишен консолидиран доклад за дейността

В срок до 30 юни следващата година предприятието публикува годишния си финансов отчет, годишния доклад за дейността, приети от общото събрание на съдружниците чрез заявяване и представяне за обявяването им в Търговския регистър;

Съставител на годишния финансов отчет на предприятието е главният счетоводител на предприятието. Лицето може да бъде съставител на годишния финансов отчет на предприятието, тъй като отговаря на изискванията на разпоредбите на чл. 35 от Закона за счетоводството.

Съдържание на годишния финансов отчет:

- 1) счетоводен баланс
- 2) отчет за приходите и разходите
- 3) отчет за паричните потоци,
- 4) отчет за собствения капитал
- 5) приложение.

Счетоводният баланс се съставя в двустранна форма в хиляди лева въз основа на информацията за салдата по счетоводните сметки към края на отчетния период. Всички активи, пасиви и собственият капитал се посочват по тяхната балансова стойност. Отрицателните величини се посочват в скоби, а те са: непокрытата загуба и загубата от текущия период, резерв от последваща оценка. Не се допуска компенсиране на суми между статии на актива и пасива на Баланса. При наличие на компенсирано салдо по счетоводна сметка, същото се посочва в разгънат вид. Сравнителната информация по отношение на предходния отчетен период следва да бъде прекласифицирана при промени на структурата на финансовия отчет в текущия период.

Отчетът за приходите и разходите се съставя в двустранна форма (брутен подход) в хиляди лева на базата на информацията от счетоводните сметки, отчитащи приходи, разходи, материални запаси и данъци.

Сравнителната информация по отношение на предходния отчетен период се прекласифицира съобразно структурата на ОПР в текущия период.

Отчетът за собствения капитал се съставя на базата на информацията от счетоводните сметки за отчитане на собствения капитал.

Отчетът за паричните потоци се изготвя по прекия метод чрез представяне на паричните постъпления и плащания директно от счетоводните регистри. В статия "положителни и отрицателни курсови разлики" се посочва тази част от валутните курсови разлики, която кореспондира с паричните средства на предприятието

УПРАВИТЕЛ:

Михаил Михайлов Иванов

